

جنایت سرمایه داران در بنگلادش

در آستانه اول ماه مه ، سرمایه جهانی همراه با مزدورانش در بنگلادش ، برای سود آوری هر چه بیشتر جنایتی را آفریدند که در تاریخ بشری میشود آن را در ردیف کوره های آدم سوزی نازی های هیتلری ، بمباران شیمیایی حلبچه ، جنگ در عراق و افغانستان و موارد بیشمار دیگر قرار داد .

روز چهارشنبه بیست و چهارم آوریل در بنگلادش در شهر داکا ، یکی از کارخانه های بزرگ نساجی که بیشترین کارگران آن زن بودند ، بعلت عدم ابتدایی ترین استانداردهای ایمنی در عرض چند لحظه بر سر کارگران فرو ریخت و ویران شد. بطوریکه اکثر کارگران زیر آوار ماندند و فرصت هیچگونه گریزی نبود. طبق گزارش ها صدها نفر جان خود را از دست داده اند، صدها نفر دیگر مفقود و بیش از هزاران نفر مجروح شده اند. بوقوع پیوستن این فاجعه دردناک و ضد انسانی کاملاً عمدی بوده است، به این دلیل که صاحبان مزدور و آدمکش این کارخانه از قبل خبر داشتند که هیچ امنیت کاری برای کارگران موجود نیست و حتی خود کارگران هم خبر داشتند که بدنه کارخانه ترک بر داشته است و امکان اینکه هر لحظه کارخانه روی سرشان ویران شود موجود است، بهمین دلیل روز قبل از این حادثه دلخراش به این امر اعتراض نموده و نخواستند به داخل کارخانه بروند، اما اوباشان سرمایه بزور سر نیزه و با فریب آنها را وادار به کار نمودند.

این اولین فاجعه نیست که در بنگلادش اتفاق می افتد و در قبل آن هستی و جان صدها و هزاران کارگر برای سود آوری و طمع آدمکشان سرمایه به تاراج گرفته میشود، سال گذشته هم دقیقاً این تراژدی در کارخانه پوشاک دیگری به علت عدم امنیت شغلی و غیر استاندارد بودن محیط کار، در اثر اتصال کابل برق و آتش سوزی اتفاق افتاده بود و یکصد و یازده نفر از کارگران جانشان را از دست دادند.

بنگلادش دومین صادر کننده پوشاک دنیا بخصوص به کشورهای غربی است. دلیلش هم نیروی کار فوق العاده ارزان می باشد ، حدود نود درصد کارگران این کارخانه ها را زنان تشکیل می دهند و اقتصاد بنگلادش در اثر سود دهی و محصول کار این بردگان ارزان ، از رقم بالایی بر خوردار است.

طبق خبر رسانه ها دستمزد کارگران ارزان چینی 200-150 دلار ، کارگران هندی 87 دلار و کارگران بنگلادشی 43 دلار در ماه می باشد. با نگاهی به این ارقام می توان به این نتیجه رسید که کارگران ده ها بار

در بدترین شرایط کاری و غیر استاندارد و تحت فشار زیاد کاری استثمار می شوند و صد در صد سود برای صاحبان سرمایه جهانی و سرمایه داران بنگلادشی می آفرینند. بورژوازی جهانی با استفاده از ضعف جنبش کارگری و متشکل نبودن آنها این جرات و جسارت را بخود می دهد که زندگی و هستی کارگران را برای صرفه جویی و کسب سود بیشتر به نابودی بکشاند. این جانیان زمانیکه کارگران برای حقوق حقه خود به اعتراض و مبارزه می پردازند، همچون کارگران معادن طلا در افریقای جنوبی، آنها را به گلوله می بندند و برویشان آتش می گشایند، و زمانیکه تمکین می کنند با بالاترین بار آوری کار در بدترین شرایط کاری و محیطی بدون هیچ استاندارد اولیه استثمار می کنند. جنایتکاران سرمایه که برای سود هر چه بیشتر با جان میلیونها کارگر بازی می کنند و آن را به قمار می گذارند، این حوادث را که خود آنها بانی و بوجود آورنده اش هستند در کمال بیشرمی مصیبت طبیعی قلمداد می کنند. آنان خود را محق می دانند با در دست داشتن قدرت و مدیا و در عدم حضور کارگران متشکل در میدان، هر بلایی بخواهند سر کارگران بیاورند، فجایع حوادث ناشی از شرایط کار را توجیه کنند و مسئله را با نتیجه گیری به نفع خود خاتمه دهند. آنها به این آگاه هستند که طبقه کارگر جهانی هنوز در موقعیتی نیست که بورژوازی را مهار و به آن افسار بزند.

سرمایه جهانی برای سود دهی هر چه بیشتر سرمایه اش را به کشورهای که کارگر بشدت در آن ارزان است روانه می کند و بنگلادش یکی از این کشورها میباشد. صاحبان این سرمایه های بزرگ که از کشورهای اروپایی، آمریکائی و کاندایی می باشند، در اتحاد با حامیان جنایتکار سرمایه بنگلادشی مدعی هستند که بعلت بالا رفتن هزینه ها از نظر مالی قادر نبوده اند برای رفع اصول ایمنی و حفاظتی تلاش نمایند. سرمایه داران طماع از آنجائیکه در رقابت با هم، نه استثمار میلیونی کارگران برایشان کفایت می دهد نه سیری پذیریشان پایانی دارد، بهمین دلیل است که کارگران را وادار به کار در بدترین شرایط محیطی می نمایند و از اضافه کردن یک مبلغ جزئی به دستمزدها امتناع میکنند و یا حتی کوشش میکنند که مزدها را به سطح باز هم کمتری تنزل دهند و اگر کارگران مقاومت نشان دهند، هزاران خانواده گرسنه را بیرون میریزند، و با استفاده از بیکاری بیشترین اختلاف را در میان کارگران دامن می زنند.

عاملان این تراژدی دلخراش ظاهراً فراری شده اند و تحت پیگرد قانونی می باشند. هیچ دلیلی وجود ندارد که مسببین این جنایات بوسیله افراد وسیستمی که خود آفرینندگان این جنایات ضد انسانی هستند محاکمه و تحت پیگرد قانونی قرار بگیرند. این فریبی بیش نیست، دولت و عوامل مسئول این پیگرد میخواهند با این تبلیغات کاذب جلو خشم خانواده های کارگران جان باخته و هم طبقه ایهایشان را بگیرند. باید کارگران بنگلادش این سوال را پیش روی خود بگذارند که آیا عاملان قربانیان یکصد و یازده کارگر پوشاک که در شعله های آرز و طمع سرمایه داران زنده زنده سوختند، مورد پیگیری و مجازات قرار گرفتند؟ جواب این سوال نه است! اگر چنین بود این جانیان دوباره تلاش نمی نمودند فاجعه ای به این بزرگی را مرتکب شوند. طبق خبرها روز پنج شنبه بیست و پنج آوریل، دهها هزار نفر از کارگران صنایع نساجی بنگلادش که از این حادثه بشدت متاثر و خشمگین شده بودند، در همبستگی با هم طبقه ایهایشان تظاهرات کردند. کارگران خواهان مجازات مسببین جنایات ضد انسانی در کارخانه ها و تامین استانداردهای ایمنی در آنها شدند. سالانه هزاران کارگر در سراسر جهان بویژه در کشورهای پیرامونی بر اثر سوانح و یا بیماریهای ناشی از کار جان خود را از دست می دهند، بدون اینکه عاملان این سوانح و فجایع مورد بازجویی و محاکمه قرار

گیرند و یا استانداردهای ایمنی در محل کار تامین شود. این جنایات ضد انسانی که سرمایه هر روز تولید و باز تولید می کند هیچوقت در تاریخ انسانی ثبت نمی شود. جنگ سرمایه بر علیه نیروی کار از شمار جنگها و جنایات امپریالیستی نیست که در تاریخ بشر اعلام و ثبت شده است. جنگ سرمایه بر علیه نیروی کار یک جنگ اعلام نشده و یک جنایت در حال جریان در متن جامعه سرمایه داری است که قربانیانش هر سال بنا بر بحرانهای اقتصادی و خواست سود آوری بیشتر سرمایه در حال افزایش است. دست در اندر کاران این جنگ خانمان سوز بر وسایل تولید مالکیت دارند، صاحبان قدرت و سرمایه اند، دولت و ارتش و زندان دارند.

طرح صدور سرمایه جهانی برای بار آوری بیشتر سود به کشورهایی که در آن کارگر ارزان موجود است کاملاً در هماهنگی با صندوق بین المللی پول و بانک جهانی پیش می رود. در رابطه با ایران با افزایش تحریمهای شدید اقتصادی و نزول نرخ ریال و سطح بشدت نازل دستمزد کارگران، بانک جهانی و صندوق بین المللی پول اظهار خشنودی و قدر دانی از حکومت جنایتکار ایران نموده اند. این دلالت سرمایه بر این تلاشند که با حداقل نگاه داشتن کارگران تا سر حد زیر خط فقر از نیروی کار ارزان برای سودهی بیشتر نهایت استفاده را بنمایند.

این جنایات ضد کارگری و تکانهنده ننگی دیگر بر تاریخ نظام سرمایه داری و حاکمان آن میباشد، و ضمن اینکه نباید در مقابل آن ساکت نشست، این وظیفه مهم را نیز جلو پای کارگران و تمام فعالین سوسیالیست در جنبش کارگری جهان می گذارد که مصمم تر و متشکل تر بر علیه این نظام نکبت بار و انگلی به مبارزه بر خاسته و خواهان محاکمه شدن مسببین این جنایت هولناک شوند.

کانون سوسیالیست های کارگری ضمن افشاء و محکوم نمودن این فاجعه دردناک از آنجائیکه منافع خود را جدا از منافع طبقاتی جنبش کارگری نمی دانیم ، همدردی خود را با خانواده های این عزیزان از دست رفته اعلام می داریم و از مبارزه بر علیه این نظام سرمایه داری که همه جا یکسان عمل می کند از پای نخواهیم نشست.

پر توان باد اتحاد و همبستگی طبقاتی کارگری

زنده باد سوسیالیسم

کانون سوسیالیست های کارگری

آوریل 2013

socialist-workers.org

kargar.socialist@gmail.com

Facebook :Kanone Socialisthaye Kargari

